

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg har tidligere været inde på, at Socialdemokraternes argumentation peger i mange retninger. Noget af det, jeg undrer mig over bl.a. i det betænkingsbidrag, som man har fremsat, er, at man skælder utrolig meget ud over, at det her ikke er gjort til et retskrav.

Samtidig med det står vi i en situation, hvor der bliver tordnet imod enhver form for tilnærmelse til det helligste af det helligste, nemlig overenskomsten. Hvordan hænger det sammen? Ville det at lave et retskrav ikke også være et indgreb i forhold til overenskomsten? Der er altså et paradoks her, som jeg ikke forstår.

Det er nogenlunde lige så uforståeligt, som når hr. Jan Petersen bliver lam i mødet, når han først siger til SF, at man vil fjerne det her, hvorefter han siger, at det godt nok ikke er at fjerne en hindring, men at det dog er at skabe en hindring, når man ser på mennesket først.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg fik ikke helt svar på mit spørgsmål sidste gang. Det er der måske en naturlig forklaring på, da det kan blive lidt pinligt at skulle svare på det. Nu stiller jeg så spørgsmålet endnu mere direkte.

Netop da vi havde deputationerne, og pædagogerne fremførte deres sag, fik vi at vide, at der var store problemer i forhold til deres deltidsbeskæftigelse, som er dækket af overenskomsterne. Er det ikke korrekt, at de har en bedre retsstilling nu, fordi der er en delt bevisbyrde?

Mit spørgsmål til hr. Jan Petersen er: Hvad er det, Socialdemokratiet vil? Vil man tilgodese lønmodtagerne, eller er det fagforeningens system, man vil tilgodese, for jeg kan efterhånden være stærkt i tvivl.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jamen så lad mig da svare direkte. Det er da muligt, der er en bedre retsstilling nu, men det løser ikke hovedproblemet. Hovedproblemet i netop den overenskomst er, at der er fri adgang til at aftale deltid. Det har i høj grad en arbejdsgiverpræmis, og det var netop det, som PMF påpegede.

Min pointe er så, som måske fru Irene Simonsen kunne forholde sig til næste gang, at det her lovforslag netop forhindrer PMF i at stille og få gennemført krav om at få en højere beskyttelses-

grad mod vilkårlig køren op og ned på arbejdstid, som der er adgang til i overenskomsten.

Hr. Ulrik Kragh roder så lidt rundt i begrebsforvirringen her. Lad mig gøre det tydeligt. Præmis nr. 1 er: Skal der overhovedet gribes ind på det her område?

Det er her, vi står i Socialdemokratiet. Vi mener, at det, Folketinget skulle nøjes med at gøre, var at sige til overenskomstparterne på arbejdsmarkedet: Sørg for at indrette deltidsbestemmelser på en måde, der passer til jeres område også for de sidste 4 pct., og så i øvrigt lade udviklingen gå af sig selv, for det behov, der kan være for deltid, mener jeg skal tilgodeses, og det tror jeg bedst kan tilgodeses ved, at de, der har ansvaret for at lave de aftaler, så også gennemfører dem. Jeg tror i modsætning til hr. Jens Vibjerg og hr. Ulrik Kragh ikke, at tillidsrepræsentanter generelt er sat i verden for at genere medlemmerne, men faktisk for at varetage deres medlemmers interesser.

Den præmis, som så hr. Ulrik Kragh mener, jeg skal gå ind på, er nemlig: O.k., hvis vi så lovgiver, hvad skal vi så gøre? Går vi ind på den præmis, så er det ikke godt nok. Det er ikke godt nok. Der er for dårlig lønmodtagerbeskyttelse i den, det sagde jeg under første behandling. Den er blevet en smule bedre, det blev den også fra udkast til lovforslag.

Men kan Venstre eller andre, der deltager i forligskredsen, forklare, hvorfor man ikke tog den stærkeste beskyttelsesbestemmelse, som vi har, i anvendelse, nemlig omvendt bevisbyrde, som gælder for gravide, der bliver fyret? Hvorfor har man ikke brugt den, når man nu er så belyst over retsstillingen og fører sig så meget frem over den?

Er den delte bevisbyrde ikke sat ind i lovforslaget, bl.a. fordi det under eksperthøringen blev nævnt, at man bør gøre det af hensyn til EU-retten? Er det ikke en kosmetisk indrømmelse, man har givet her? Jeg spørger. Ministeren kan jo for så vidt besvare spørgsmålet siden hen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Lars Barfoed for tredje gang, og derefter er det hr. Kristian Jensen ligeledes for tredje gang.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Jan Petersen taler altså stik imod bedre vidende, når hr. Jan Petersen bliver ved med at